הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך · ספר הפלאה

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות שבועות

רבי יוסף באב"ד

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות שבועות

רבי יוסף באב"ד

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-ומקורים-מבעל-מנחת-חינוך-על-משנה-תורה-הלכות-שבועות/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ג 4
הלכה ח 4
פרק ב 4
הלכה יז 4
פרק ז 4
הלכה ב 4
הלכה יא 4
פרק י 5
הלכה א 5

פרק א

הלכה ג

בכ"מ, ומה שלא כתב רבינו כן. נ"ב ומ"מ צ"ע למה כתב רבינו לוקה סתם משמע דלוקה ארבעים ובאמת היה לו לכתוב דלוקה פ' כי הוא שני שמות כמ"ש בהל' נזירות דנזיר ששתה יין או נטמא למתים לוקה שתים משום לאו דנזיר ומשום בל יחל אף דהלאו אינו במנין שם מ"מ לוקה עליו והו"ל למכתב הכא דלוקה שתים כמ"ש בהל' נזירות. ועיין בתוס' שבועות דף כ' ע"ב ד"ה קונמות משמע ג"כ דלוקה שתים:

הלכה ח

וע"ז נאמר לא תשקרו. נ"ב ועיין בפר"ד בדרך מצותיך שהקשה ולמה אינו מוזהר מהלאו דלא תשבעו בשמי וכו'. ועיין שתירץ דמיירי שמושבע מפי אחרים ולא ענה אמן דחייב בשבועת הפקדון ואינו עובר אלאו דלא תשבעו רק אלאו דלא תשקרו ע"ש:

פרק ב

הלכה יז

ואחר שנאסר חזר בו מיד. נ"ב נראה מדברי רבינו דזה בשבועה להבא אבל בלשעבר לא שייך תכ"ד וא"כ למה הוציא בגמרא דוקא בר ממגדף. והארכתי במק"א. ועיין בקצה"ח סי' כ"ח ואכ"מ להאריך:

פרק ז

הלכה ב

וחייב משום שבועת ביטוי. נ"ב דוקא בענה אמן אבל במושבע מפי אחרים אינו חייב משום שבועת ביטוי כמבואר לעיל. וכן כל הדברים המבוארים למטה דאינו חייב משום פקדון רק משום ביטוי הוא דוקא מפי עצמו או ענה אמן וק"ל:

הלכה יא

תן לי פקדון ותשומת יד. נ"ב גם בפ"א כתב דאף כופר במלוה חייב ולא ביאר דאינו חייב במלוה רק בייחד לו כלי כמבואר בפ' נערה שנתפתתה ובפ' הזהב. והרבה תמהו ע"ז. ועי' בהפלאה שם מה שיישב דברי רבינו ועי' בקצה"ח שם:

פרק י

הלכה א

לא היו מחייבין בעדותן ממון. נ"ב מבואר מדברי רבינו דאף מלך בכלל אם היה מעיד לא היה מחייב ממון בעדותו. ואיני יודע מנ"ל הא דהא הוא רק משום כבודו אבל אם כבר העיד למה לא יהיה נאמן וצ"ע. והארכתי בזה בחידושי בעז"ה: